

Bethdning, da Frederiksberg Slot var Residentens, ere blevne overtagne af Communen uden nogenformhelt Godtgjørelse. Det kan ganske vist være nyttigt nok for Frederiksberg, at alle disse Veie gaae igjennem Communen, men det kan dog ogsaa blive for Meget at bebyrde Communen med. Det er bekjendt, at Frederiksberg er en Commune, der er ved at undergaae en heel Omdannelse, og at den i den Anledning har betydelige Udgifter i andre communale Diemed, og det vilde derfor synes mig urigtigt, om man lagde hele Byrden paa Communen. Jeg har imidlertid allerede paa- viist, hvor de andre Interesserede i Sagen ere at finde, og det forekommer mig, at det vil være i Alles Interesse, om Regjeringen til næste Rigsdagssamling kunde forelægge os en Plan, om hvilken der er kommen en Overenskomst tilveie imellem alle Betskommende, de virkelige Interesserede; jeg tvivler da ikke om, at der her i Thinget vil være Tilsvielighed til at gaae saavidt, som man kan forsvare af Hensyn til Statskassens Tarr, selv maastee til at hve directe Bidrag af Statskassen til dette Arbeide, naagtet jeg ikke kan erkjende, at der er mindste Rettsgrund, der taler derfor. — Der har været talt om, at der var den Mulighed, at Statskassen kunde blive tilpligtet at istandsætte Veien. Naar man vil tage Sagen fra denne Side, siger jeg: lader os rolig asvente Udfaldet af den Sag, der maatte kunne reises besangaaende; det skulle vi ikke lade os forstyrre eller forhaste af. Mit Raad gaaer derfor ud paa, ikke at bevilge Noget iaar, men at Ministeren, ifølge den Opfordring, der af de her saaldne Udtalelser kan være for ham dertil, søger at faae Sagen ordnet i en anden Retning, i alt Fald at Sagen ikke forelægges, før der er en endelig Overenskomst tilstede imellem Ministeriet og Frederiksberg Commune om, hvad de Begge ville ansee for at være det Rigtigste. Det, jeg sabner, er nemlig den absolute Tiltrædelse fra Regjeringens Side til det, man veed er et Onste fra Frederiksberg Communes Side; thi om det ogsaa staaer her som et Forslag fra Ministeriet, er det ikke efter min Opfattelse fastholdt paa den Maade, som om det var just den rigtigste og den for Sta-

ten retfærdigste Afgjørelse, som her er bragt i Forslag.

B. Christensen: Da jeg som Medlem af Frederiksberg Communalbestyrelse har havt Leilighed til i Bestyrelsen at udtale mig om denne Sag, og da jeg ogsaa i en tidligere Periode som Medlem af Kjøbenhavns Amtsraad har havt Opfordring til at tage den nærmere i Betragtning, ønsker jeg i dette Thing at fremstille den Opfattelse og Vurdering af Sagen, hvortil jeg er kommen. Det er klart, at Frederiksberg Allee, ligesom den saakaldte Pileallee og Falkoneralleen, have faaet deres Tilværelse formedelt Residentsslottet Frederiksberg, altsaa, at de ere blevne anlagte og opretholdte af Statskassens saakaldte Domainekasse og vedligeholdte af denne i umindelige Tider, og de ere af denne Grund blevne anlagte og vedligeholdte paa en ganske eiendommelig Maade og med ganske eiendommelige Betingelser, Noget, som ganske vist ikke vilde have været Tilfældet, hvis de vare blevne til under sædvanlige Forhold, af Hensyn til Communens ellers Statens Interesse. De Herrer ville erindre, at der er Plantninger, at der er en Brede, som er aldeles usædvanlig, og det vil maastee være Mange af de Herrer bekjendt, at der derhos er lagt visse Indskrænkninger med Hensyn til disse Veies Nærhed paa de Grunde, som efterhaanden af Domainerne ere blevne afstaaede til Bebyggelse, f. Ex. Forpligtelsen til at bygge i en bestemt Afstand fra dem og med et bestemt Høvedareal foran osv. Det er derhos, troer jeg, en uomstødelig Kendsgjerning, at disse Veie af Staten ere blevne aabne for et vist Brug, som man næsten kan kalde almindeligt, have været holdte aabne for dette Brug og ere blevne vedligeholdte af Statskassen i umindelige Tider. Nu siger man, at der Intet er til Hinder for, at Staten kan sige: Jeg bryder mig ikke mere om disse Veie, vær saa god, Commune, at tage dem; ja, der er endog saa dem, der sige, at dette er en overmaade generens og storartet Gavmildhed, i en vis Forstand er dette Tilfældet, i en anden maastee ikke, men hvad der forekommer mig fra det rene Rettsstandpunkt at maatte kunne